

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 55013-02-15 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט בן שלו

תובעת פלונית

נגד

נתבע פלוני

ב"כ התובעת: עו"ד יצחק קארו
ב"כ הנתבע: עו"ד דן מלכיאלי

פסק דין חלקי

- 1
- 2 1. לב התובענה שלפני נעוץ בטענת התובעת לזכויות בדירת המגורים שרכש הנתבע בטרם
- 3 נישאו הצדדים. הכוונה לדירת מגורים שרכש הנתבע ביום 21.1.07, ברחוב XXX XXXXX
- 4 (להלן: "הדירה").
- 5
- 6 2. התובעת והנתבע, שעודם נשואים, נישאו זלי"ז כדמו"י ביום XXXX. ביום XXXX נולד בנם
- 7 הקטין של בעלי הדין. אין מחלוקת כי בטרם נישאו, ניהלו הצדדים מערכת יחסים זוגית,
- 8 שמשכה שנוי במחלוקת, אולם על פי הגרסה המרחיבה ביותר, נוהלה במשך כשנתיים.
- 9
- 10 3. מלכתחילה הוגשה התובענה כתביעה רכושית למתן שורת סעדים בקשר עם איזון נכסי
- 11 הצדדים. בהתחשב בהסכמות דיוניות שקיבלו תוקף של החלטה ביום 16.3.15 לעניין רכבם
- 12 של הצדדים, השבת כספים וביצוע פעולות בחשבון המשותף ונוכח הסכמה לביצוע איזון
- 13 משאבים כולל הוסכם ביום 9.6.15 כי "הפלוגתא במחלוקת הינה באם היתה כוונת
- 14 שיתוף ספציפית בדירה בה מתגוררים הצדדים אם לאו..." (עמ' 2 לפרוטוקול). בהתאם
- 15 נוהל הדיון גם לפני, משהועברה התובענה לטיפול, ובהתאם גם נתבעו הסעדים בסיכומי
- 16 התובעת.
- 17 לצד זאת, הגישה התובעת תובענה בדבר מזונות קטין ותובענה למשמורתו (תמ"ש 54926-
- 18 02-15 ; תמ"ש 54978-02-15). בתובענת המזונות ניתנה החלטה בדבר תשלום מזונות
- 19 זמניים ביום 17.5.15 ובתובענה בדבר משמורתו של הקטין טרם נקבע כל ממצא אופרטיבי,
- 20 הואיל והצדדים עודם חיים תחת אותה קורת גג.
- 21
- 22
- 23

תמצית טענות הצדדים

- 24 4. **טענות התובעת** - בתמצית, ובין היתר, טוענת התובעת כי יש להתחשב במשך חיי הזוגיות
- 25 שלהם כמכלול ; כי הצדדים התכוונו לנהל חיים משותפים ואף ניהלו חשבון בנק משותף לו
- 26 הפקידו כספים מדי חודש בו היה סך לא מבוטל כחסכון ; לא נחתם הסכם ממון בין הצדדים
- 27 ; כי יש להסתפק בנטל מועט להוכיח כוונת שיתוף ספציפי בדירת מגורים ; כי התובעת

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 55013-02-15 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

- 1 רכשה מוצרים לבית ; כי הנתבע לא עבד תקופה ממושכת. כלל אלה מעידים לשיטתה על כך
2 שיש להכיר בדירה כמשותפת לצדדים ולהוביל למסקנה כי יש לפרק השיתוף בה.
3
- 4 **טענות הנתבע** - בין היתר, מדגיש הנתבע כי הדירה נרכשה על ידו ועל ידי אימו טרם
5 הנישואין, מכספים שהעבירה האם לקבלן ; מלוא התמורה עבור הדירה שולמה עת לא היו
6 הצדדים בני זוג כלל (כעולה גם מעדותה של התובעת בבית המשפט) ; התובעת לא נטלה כל
7 חלק בהליך רכישת הדירה ; התובעת ידעה ואישרה לכל אורך הדרך - לרבות בכתב -
8 שהדירה איננה דירתה והיתה מודעת היטב גם לעמדתו של הנתבע, ששלל כל כוונה לשתפה
9 בדירה ; עצם ההפרדה אף יצרה חיכוכים ומתח בין הצדדים ; הצדדים התנהלו בנפרד
10 מבחינה כספית בחשבונות משותפים והחשבון המשותף שימש למעשה רק לצורך משק
11 הבית ; החזרי המשכנתא בוצעו באופן קבוע ודווקני מן החשבון הפרטי של הנתבע, לרבות
12 באמצעות סכומים עיתיים שהעבירה לו אימו בתקופה בה לא עבד ; אין כל נפקות לשאלה
13 אם נערך הסכם ממון אם לאו, נוכח משטר היסוד החל, והוא משטר האיזון לפי החוק
14 והיות הדירה נכס שנרכש לפני הנישואין. כלל אלה מובילים למסקנה לפיה לא עמדה
15 התובעת בנטל לשכנע בדבר כוונת שיתוף ספציפי בדירה.
16

הדין

- 17
- 18 **6.** אין מחלוקת, כי נוכח מועד נישואי הצדדים, חל בעניין משטר איזון המשאבים מכח חוק
19 יחסי ממון בין בני זוג, התש"ל"ג – 1973 (להלן: "החוק"). כך או אחרת, הרי שהדין הוא, כי
20 גם בהינתן משטר איזון משאבים מכח החוק, עדיין יכול בעל דין להוכיח כוונת שיתוף
21 ספציפית בנכס מסויים על יסוד הדין הכללי (השוו, למשל: בע"מ 4545/09 **פלוני נ' פלונית**
22 (מצוי במאגרים המשפטיים ; 7.1.10), והאסמכתאות שם).
23
- 24 **7.** השאלה האם התקיימה כוונה שכזו לשיתוף בנכס מסויים היא שאלה עובדתית [לעניין זה
25 ולנטלים היסודיים בהקשרו השוו, למשל: בע"מ 10734/06 **פלוני נ' פלונית** (מצוי במאגרים
26 המשפטיים ; 14.3.07)].
27
- 28 **8.** בהקשר זה אף נפסק, כי הגם שבכל הקשור עם דירת מגורי בני זוג, תהא הנטייה להקל על
29 בן הזוג הטוען לזכויות בנכס הגם שאינו רשום על שמו, עדיין לא יהא בחיי נישואין
30 ממושכים כדי להוביל כשלעצמם למסקנה כי מדובר בנכס משותף. לשם כך יהא על הטוען
31 לזכות להוכיח נסיבות נוספות שמהן ניתן יהא להסיק כוונת שיתוף ספציפית (השוו: רע"א
32 8672/00 **אבו רומי נ' אבו רומי** פ"ד נו(6) 175). בפסיקת בתי המשפט אף הובעה הדעה, לפיה
33 ככל שעסקינן במגורים בדירה המשותפת במשך שנים רבות, קמה חזקת שותפות בדירת
34 המגורים אף ללא תוספת ראייתית אחרת ממנה ניתן להסיק על אודות כוונת שיתוף ספציפי
35 (השוו: עמ"ש (ת"א) 1037/09 **פלוני נ' פלונית** (מצוי במאגרים המשפטיים ; 8.9.11)
36 והאסמכתאות שם]. לצד זאת, הובעו דעות אחרות לרבות בבית המשפט העליון לפיהן גם
37 בהינתן מגורים משותפים בדירה, לא יהא בכך בלבד כדי לחייב מסקנת שיתוף גם בדירת
38 המגורים [לעניין זה השוו, למשל: בע"מ 1398/11 **אלמוני נ' אלמוני** (פסקות 19-20 לחוות
39 דעתו של כב' השופט י' עמית ; מצוי במאגרים המשפטיים ; 26.12.12) כן השוו: שחר
40 ליפשיץ **השיתוף הזוגי** התשע"ו – 2016, 187 – 188 והאסמכתאות שם].
41

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 55013-02-15 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

1 האם הוכחה כוונת שיתוף ספציפי בדירה?

2 9. לאחר שנשמעו הראיות והוגשו סיכומי הצדדים שוכנעתי, כי לא הוכחה טענת התובעת
3 לכוונת שיתוף ספציפי בדירה. להלן יפורטו הטעמים לכך.
4

5 א. מבלי להידרש לשאלה מכח איזה דין ניתן לראות במגורים ממושכים בדירה משותפת
6 כמקימים חזקה בדבר שיתוף בדירת המגורים, במקרה שלפני שוכנעתי כי הנסיבות
7 העובדתיות הינן **שוונות בתכלית**. ראשית, עד כה נשואים הצדדים להלכה כשמונה שנים
8 בלבד. למעשה, תקופת החיים המשותפים דומה שקצרה אף יותר. מבלי להידרש
9 לשאלות מתחום מועד הקרע בין הצדדים הרי שדי בעצם הגשת התובענה שלפני בחודש
10 פברואר 2015 ללמד, כי הפירוד בפועל בין הצדדים קיצר אף יותר את התקופה
11 שבמסגרתה ניתן היה לטעון כי הצדדים התנהלו במסגרת שיתופית כל שהיא. שכן גם
12 אם להלכה הצדדים עודם נשואים, למעשה חיים הם בפירוד בדירת הנתבע מזה זמן רב.
13 הדברים יפים במשנה תוקף עת אין כפי הנראה מחלוקת כי עוד בשנת 2013 סוגיית
14 הפירוד בין הצדדים היתה על הפרק (השוו, למשל: נספח ב1 לתצהיר העדות הראשית
15 מטעם הנתבע). לא זו בלבד שחיי הנישואין אינם ממושכים, אלא שמשכם ואף אופיים
16 רווי המתחים, המחלוקות והמשברים דווקא מחזק את המסקנה לפיה לא ניתן ללמוד
17 מעצם חיי הנישואין ראיה עצמאית (לבטח שלא מכרעת) באשר לכוונת שיתוף ספציפי
18 בדירה (לעניין זה השוו גם בתצהיר העדות הראשית מטעמה של התובעת, ברישא
19 לפסקה 9; השוו גם נספח ג'1 לתצהיר הנתבע).
20

21 כך או אחרת, גם לו הייתי רואה במשך הנישואין שבין בעלי הדין הספציפיים שלפני
22 כמקים חזקה ראייתית בדבר כוונת שיתוף, יש בה כדי להעביר את נטל השכנוע
23 לשלילתה לכתפי הנתבע (ואינני קובע כך), מכלול הראיות והעובדות כפי שהוכחו לפני
24 ויפורטו להלן משכנע כי במקרה שלפני לא היתה כל כוונה לשיתוף ספציפי בדירה.
25

26 ב. **התובעת עצמה אישרה בכתב במהלך חודש יולי 2013 כי אין לה זכויות בדירה וכי**
27 **התנהלותם הכלכלית של הצדדים היתה התנהלות נפרדת**. המכתב נשלח בדואר
28 האלקטרוני לנתבע (פסקה 9 ג. לתצהיר התובעת וכן עמ' 9 לפרוטוקול). אין מחלוקת כי
29 האמור אמנם נכתב על ידי התובעת נוכח מחלוקת לא פשוטות בינה ובין הנתבע (גם
30 אם הרקע לכך אולי שנוי במחלוקת). כך, בין היתר, כתבה התובעת:
31 **"... לפני החתונה, עלה עניין הבית (הדגשות במקור – ב.ש). אותו נכס שדאגת לנטרל**
32 **אותו ממני ברישום שמא תאלץ לחלוק אותו איתי בעתיד. היום ברור לי שזו הייתה**
33 **מחשבה מעשית מאוד מבחינתך כי כנראה ידעת שהנישואין לא לתקופה ארוכה. גם**
34 **אני עשיתי טעות שהסכמתי לכך, הייתי צריכה לוותר על הנישואין או לפחות לדרוש**
35 **הסכם ממון, כי אני מודה שעד היום זה יושב לי כאבן גדולה על הלב וגורם לי לחשוב**
36 **עלינו כעל זוג עם אינטרסים כלכליים בלבד. וזאת למרות שאני חוזרת ואומרת עד היום**
37 **שאין לי שום חלק בבית שלך גם כשנתגרש ותמיד השקעתי וטיפחתי וקניתי, כאילו**
38 **היה הבית שלי על אף שדאגת לי לגרום להרגיש אחרת ולהזכיר שהוא רק שלך!!**
39 **מאותה סיבה גם התעקשת על חשבונות נפרדים ועד היום לצערי יש בינינו**
40 **התחשבנויות כספיות. לומר את האמת, מבחינתי זה בעיקר בגלל עניין הבית, מתוך**

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 55013-02-15 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

1 מחשבה שגם אני צריכה לדאוג לעצמי בעתיד...." (נספח ב1 לתצהיר הנתבע ; להלן :
2 "המכתב").

3

4 ממכתב זה ניתן ללמוד שלוש עובדות יסוד מהותיות לענייננו :
5 האחת - התובעת אישרה כי אין לה זכויות בדירה וכי אין לה טענות לעניין זכויות
6 בדירה. השניה - לכל הפחות הפרדת הדירה ממסת הנכסים המשותפת עלתה והוסכמה
7 על ידי הצדדים עוד בטרם הנישואין. השלישית - התובעת אישרה כי לכל הפחות נכון
8 למועד כתיבת המכתב, התנהלו הצדדים תוך הפרדת חשבונותיהם.

9

10 ד. לא זו בלבד שנוכח האמור במכתב אין ניתן להסתפק בנטל שכנוע קל על מנת לקבל
11 טענתה היסודית של התובעת, הרי שבמכתב עצמו יש כדי לשכנע, כי דין טענת התובעת
12 בדבר קיומה של כוונת שיתוף ספציפי בדירה, דחייה.

13

14 ה. גם מיומן, שכפי הנראה ניהלה התובעת והוצג על ידי הנתבע, ניתן ללמוד שהתובעת
15 עצמה היתה מודעת להיעדר הזכויות בדירה וספק אם טענה אחרת עד להגשת התביעה
16 (השוו, בין היתר : נספחים ג10 ו- ג13 לתצהיר הנתבע).

17

18 ו. הן המכתב והן נספחים ג10 ו- ג13 לתצהיר הנתבע סותרים מפורשות את טענת
19 התובעת בפסקה 19 לתצהיר עדותה הראשית, לפיה הנתבע יצר בפניה מצג לפיו הדירה
20 תהא משותפת. הסבר של ממש לכך, גם בחקירתה הראשית של התובעת, לבד מטענה
21 בדבר מצבה הנפשי, לא מצאתי.

22

23 ז. באשר למצבה הנפשי הנתען, הרי שזה שימש לתובעת כהסבר לפער הניכר שבין גרסתה
24 ובין הראיות החפציות שהוצגו (בדגש על נסיבות משלוח המכתב). אלא שטענה זו
25 נסמכה בעיקרה על אישור לאקוני מיום 20.6.15 שערך ד"ר XXXX, מומחה
26 לפסיכיאטריה וסקסולוגיה, אשר קיים עם התובעת בסמוך למועד לידת הקטין שתי
27 פגישות, במסגרתן לפי הנתען אבחן דיכאון בתר לידתי "ולאחר מכן הקשר נותק
28 מבחירתה...." (נספח א' לתצהיר העדות הראשית מטעם התובעת). גם לו אניח כי אלה
29 אמנם היו פני הדברים, הרי שאין בכך כדי להוביל לשלילת מודעותה של התובעת
30 לדברים שהיא עצמה בחרה לכתוב. יתרה מכך, וכפי שיובהר להלן, אין בכך כדי להסביר
31 את מודעותה של התובעת עוד בטרם לידת הקטין לכך שהנתבע עצמו שלל במישרין
32 ובמוצהר את השיתוף הספציפי בדירה במהלך חיי הנישואין.

33

34 זאת ועוד. ד"ר XXX לא הוזמן להעיד, לא ניתנה לנתבע אפשרות לחקרו וספק אם
35 בנסיבות אלה, גם לו היה במסמך הנ"ל כדי להשליך לענייננו דבר מה, ניתן להסתמך על
36 האמור בו כדי לבסס ממצא עובדתי כלשהו.

37

38 ח. כאשר מדובר בסתירה כה מפורשת בין ראיות חפציות שערכה התובעת עצמה ואשר
39 תומכות בגרסת הנתבע ובין טענת התובעת, בוודאי שאין די בטענה בדבר מצב נפשי
40 שלא הוברר דיו בכדי לשמש כמסד להוכיח כוונת שיתוף ספציפי בדירה או לחילופין,

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 55013-02-15 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

1 להסביר את פשר הסתירה. לא זו בלבד, אלא שבחקירתה הנגדית אף אישרה התובעת,
2 כי הנתבע עמד על כך שמדובר בנכס שלו במהלך כל חיי הנישואין:
3

4 **"... במהלך כל 6 שנים של הנישואין כל מריבה הוא דאג להזכיר שאני יכולה לקום**
5 **וללכת שזה בית שלו. זה היה האיום מבחינתי זה הבית שלו. כשהכנסתי אותו ליחידת**
6 **הדיור שלי לא אמרתי לו שזו יחידה שלי אלא הכנסתי אותו לשיתופיות שלי לטוב**
7 **ולרע..."** (עמ' 9 שורות 2-4 לפרוטוקול; כן השוו: עמ' 9 שורות 11-16; עמ' 10 שורות
8 26-27; עמ' 11 שורות 7-8, עמ' 14 לפרוטוקול שורות 7, 18-19).

9
10 דברי התובעת בחקירתה הנגדית סותרים את טענתה היסודית, ולו לעניין מודעותה
11 בדבר כוונת הנתבע לשיתוף ספציפי בדירה. אלא שהם גם אינם עולים בקנה אחד עם
12 טענותיה בכתב התביעה ובתצהירה, באשר להבטחותיו של הנתבע לשיתוף בזכויות
13 בדירה (השוו, למשל, האמור לעיל אל מול סעיפים 16-25 לכתב התביעה וכן סעיפים 19-
14 21 לתצהיר העדות הראשית מטעמה). לא מצאתי בדברי התובעת כמו גם בסיכומיה כל
15 הסבר לשאלה אם אמנם הובטח לתובעת כי זו תהא דירה משותפת, כיצד הבטחות אלה
16 עולות בקנה אחד עם מודעותה הנמשכת להצהרות הנתבע בפניה, כי עסקין בדירתו
17 בלבד. הדברים אומרים דרשני.
18

19 ט. הסבר נוסף שביכרה התובעת ליתן בתצהירה הוא שתוכן המכתב נועד אך לשם הרגעת
20 הנתבע, במטרה להציל את חיי הנישואין. אולם עמדתו הנחרצת של הנתבע ביחס
21 להיעדר שיתוף בדירת הנישואין שבה ועלתה לכל אורך חיי הנישואין, כפי שאישרה
22 התובעת עצמה. גם אם אמנם אניח כי זו היתה כוונת התובעת, הרי שהמסקנה היחידה
23 שניתן להסיק מכך נסובה על תום ליבה בעת כתיבת המכתב. שכן אם אמנם לא
24 התכוונה לדבריה במכתב זה, לפיהם מכירה בזכויותיו הבלעדיות בדירה, המסקנה
25 המסתברת האחרת היחידה היא כי "הרגעת" הנתבע, בוצעה בדרך של הטעייתו
26 המפורשת. אולם גם כאן מבהירה התובעת בחקירתה הנגדית, כי למעשה סוגיית
27 הזכויות בדירה כלל לא עמדה בראש מעייניה בעת כתיבת המכתב: **"... בסה"כ כל**
28 **המכתבים האלה היה להציל את המערכת יחסים הזאת. לא ענין אותי רכוש, ענין**
29 **אותי הזוגיות, הילד, לא 4 קירות לא רכב ולא כסף..."** (עמ' 11 לפרוטוקול שורות 1-4).
30

31 י. בפי הנתבעת טענות בדבר חוקיות הגעתם של נספחים 10 ו-13 לידי הנתבע. מבלי
32 להידרש לעת הזו להוראות סעיף 8 לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה – 1995,
33 הרי שדברי התובעת עצמה, אשר אישרה כי היתה מודעת לכך שהנתבע בחר לכל אורך
34 הדרך לנקוט בהפרדה רכושית ולו לעניין הדירה, כמו גם תוכן המכתב שבעניינו לא היו
35 לתובעת טענות מתחום הקבילות (השוו: פסקה 9.g לתצהיר התובעת) מאפשרים להגיע
36 לכלל מסקנה שדין טענותיה המרכזיות לעניין זה להידחות, אף מבלי להידרש לתוכן
37 נספחים אלה.
38

39 יא. אין מחלוקת שההון העצמי שהושקע בדירה לא היה של התובעת, כי אם של אם הנתבע
40 (ראו גם עמ' 15 לפרוטוקול בעדות אם הנתבע). אף אין מחלוקת כי תשלומי המשכנתא
41 לא נפרעו מתוך חשבון משותף כי אם **מחשבונו הפרטי של הנתבע**, לו העבירה בתקופות
42 מסוימות גם אימו של הנתבע כספים רבים, בין היתר לצורך פירעון תשלומי המשכנתא
43 החודשיים (השוו גם דברי האם בעמ' 16 לפרוטוקול; כן ראו: נספחים ה1 – ה22

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 55013-02-15 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

- 1 לתצהיר עדותו הראשית של הנתבע). אף אין מחלוקת כי הצדדים עצמם ניהלו חשבונות
2 נפרדים. למעשה, העובדה שחלק ניכר הן מן ההון העצמי ששימש לרכישת הדירה כמו
3 גם חלק לא מבוטל מן הכספים שיועדו לטובת תשלום המשכנתא הועברו מאימו של
4 הנתבע לנתבע, מרחיק אף יותר את המסקנה שביקשה התובעת להסיק, ולפיה יש
5 לראות בדירה כנכס משותף.
6
- 7 יב. אמנם נוהל חשבון משותף. אולם דווקא קיומו של חשבון זה – למטרת כלכלת הבית
8 השוטפת (כפי שהתובעת עצמה אישרה בפסקה 9. י-יא לתצהירה וכן בעמ' 8 שורות 23-
9 25) – מלמד את ההיפך ממה שביקשה התובעת לטעון. אין דין תשלומים שוטפים בגין
10 מגורים בנכס (תשלומי גז, ארנונה, מים, חשמל, ועד בית וכיוצ"ב), בהם מחוייב כדבר
11 שבשגרה כל מחזיק בנכס, כדין תשלומים הוניים עבור נכס, דוגמת תשלומי משכנתא.
12 המסקנה, לעניין זה, דומה שברורה.
13
- 14 יג. התובעת עצמה אף אישרה כי הנתבע דאג לבצע הפרדה רכושית של ממש (השוו: עמ' 8
15 שורות 31-32 לפרוטוקול, עמ' 11 לפרוטוקול). לא זו אף זו – גם התובעת דאגה להפרדה
16 ולו לשיטתה של חלק מן הרכוש, בכך שניהלה חשבון נפרד. התובעת אף אישרה כי
17 חסכה כספים בחשבון נפרד (השוו, למשל: עמ' 11 לפרוטוקול שורות 13-25).
18
- 19 יד. גם אם אמנם אניח, כטענת התובעת בתצהירה כי סך מצטבר של כ- 3,000 ₪ בגין שיפוץ
20 כללי של הבית ותשלום עבור שכירת חברה חיצונית לבדיקת אפשרות לתביעת הקבלן
21 אמנם שולמו מתוך החשבון המשותף, אין בכך בנסיבות העניין ובהתחשב בסכום שנטען
22 שהוצא מן החשבון המשותף כדי ללמד ראייה שיש בה לסתור את מכלול הראיות
23 שפורטו לעיל ואשר מצביעות מפורשות על כך שלא היתה כוונה לשיתוף ספציפי בדירה.
24 הדברים יפים גם בהתייחס לטענת התובעת לפיה בחשבון המשותף היה חסכון כספי
25 הקשור עם כספי ברית המילה של בנם הקטין. שכן התובעת עצמה הבהירה כאמור לעיל
26 כי החשבון המשותף נועד לשם ניהול ההוצאות השוטפות וממילא אישרה במישרין,
27 כאמור לעיל, כי עיקר ההתנהלות הכספית של כל אחד מבני הזוג, שלא למסגרת
28 הוצאות שוטפות היתה נפרדת. כך או אחרת, במיוחד בהתחשב בתוכן ההסכמות
29 שקיבלו תוקף שיפוטי מיום 16.3.15 ואשר איששו את הותרתו של החשבון המשותף
30 כחשבון מתנהל לצורך תשלום הוצאות שוטפות, ספק אם ניתן להסיק לענייננו כל
31 מסקנה אחרת, שתוביל לקבלת עמדת התובעת לעניין זכויותיה הנטענות בדירה.
32
- 33 טו. הדברים מקבלים משנה תוקף גם נוכח דברי התובעת בחקירתה הנגדית. התובעת
34 אישרה, כי לא נטלה חלק בנטילת ההלוואה שהובטחה במשכנתא, לא נטלה חלק
35 בכריתת הסכם הרכישה ואף לא נטלה חלק בבחירה לרכוש את הנכס הספציפי נושא
36 התובענה (עמ' 5-6 לפרוטוקול הדיון מיום 8.6.16). לאחר שנחקרה ממושכות על אודות
37 סדר הזמנים הרלוונטי למערכת היחסים בינה ובין הנתבע (שכלל גם יחסי חברות עובר
38 לנישואין), אף אישרה מפורשות כי לא היתה במערכת יחסים זוגית עם הנתבע עת רכש
39 את הדירה, וכי היו פרודים באותה העת (עמ' 8 לפרוטוקול). לא ניתן להסתמך על
40 מערכת יחסים מוקדמת לנישואין ככל שהיתה בין התובעת ובין הנתבע, ככזו שיש בה
41 לבסס הבטחה – מפורשת או משתמעת – לשתף את התובעת בזכויות בדירה.
42

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 55013-02-15 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

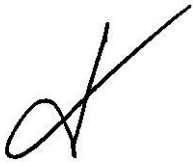
- טז. טעמים אלה מקבלים חיזוק גם בחקירתו הנגדית של הנתבע, אשר לא הובילה לקריסת גרסתו היסודית לפיה מעולם לא היתה ולא הוצהרה כוונה לשתף את התובעת בדירתו (לעניין זה השוו, למשל בעמ' 20 לפרוטוקול). כך, גרסתו בחקירתו הנגדית תאמה ככלל את גרסתו בתצהיר עדותו הראשית גם בנוגע לעובדות היסודיות שבמחלוקת (השוו, עמ' 23 לפרוטוקול אל מול תצהיר העדות הראשית). ברוח זו, גם אמו של הנתבע, אשר נחקרה על תצהירה, איששה וחיזקה את גרסתו של הנתבע, באופן שספק אם ניתן היה להצביע מן החקירה על קריסתה (השוו: עמ' 16-17 לפרוטוקול).
- כאמור, בין הצדדים התגלעה מחלוקת באשר למשך הזמן שבו התנהלו הצדדים בזוגיות עד לנישואין. מכלול הנימוקים דלעיל מבהיר היטב מדוע למחלוקת זו אין בעיני נפקות של ממש לצורך הכרעה בתובענה, עת לא מדובר בצדדים שחיו והתנהלו כזוג תקופה ניכרת אף לפני הנישואין.
10. **סיכומם של דברים – ממכלול הטעמים דלעיל שוכנעתי כי דין טענת התובעת בדבר כוונת שיתוף ספציפי בדירה להידחות, וכך אני מורה.**
- כאמור לעיל, הפלוגתא היחידה שבמחלוקת, על פי הסכמת הצדדים עצמם, היתה "....באם היתה כוונת שיתוף ספציפי בדירה...". (עמ' 2 לפרוטוקול מיום 9.6.15), ולמעשה לא התבקש (גם לא בסיכומי התובעת בפסקות 6 ו 7) סעד אחר מבין אלה שנדרשו במסגרת כתב התביעה כפי שהוגשה לכתחילה. **כפועל יוצא, יודיעו הצדדים תוך 30 יום האם נותר צורך קונקרטי בהמשך בירור התובענה ביחס לנכסים אחרים ובמידה שכן כיצד מבוקש להמשיך בניהול ההליך. ככל שלא תוגש הודעה מתאימה, אניח שההליך שלפני מיצה עצמו. כן יגישו באי כח הצדדים, תוך פרק הזמן שנקבע, הודעה מתואמת על אודות אופן המשך ניהול התובענות הנוספות, במידת הצורך.**
11. בהינתן, מחד, שהדיון נוהל באופן יעיל, אולם מאידך בשים לב לתוצאתו של ההליך ולמכלול הקביעות לעיל (בהתחשב גם בראיות החפציות המפורשות שערכה התובעת עצמה ואשר להם מלכתחילה היתה מודעת), תישא התובעת בהוצאות הנתבע בסך כולל של 10,000 ₪.
- המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.
- פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת כל פרט מזהה על אודות הצדדים ובני משפחתם.
- ניתן היום, י"א כסלו תשע"ז, 11 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 55013-02-15 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

בן שלו, שופט

1
2
3
4
5

הלתיים סגורות